

תלמודו בידו

יבמות

דף עט עמוד ב

[א] האם סריס חולץ לאשת אחיו, והאם חולצים לאשתו ?

[ב] לר' עקיבא שאין קידושין תופסים בחייבי לאווין,
מדוע סריס אדם צריך לחלוץ, הרי היא אסורה
עליו באיסור לאו של פצוע דכא ?

[ג] כיצד סתם אשה כשרה ליבום, והרי בעלה נעשה
סריס קודם מיתתו ?

[א] ר' עקיבא: סריס אדם (הסתרס אחר לידה) חולץ וחולצים לאשתו, שהיתה לו שעת הכושר.
סריס חמה (ממעי אמו) אינו חולץ או מייבם, שאינו ראוי להקים שם לאחיו.
ואין חולצים לאשתו, שנאמר "לא ימחה שמו" פרט לסריס ששמו מחוי.

ר' אליעזר: סריס חמה חולץ וחולצים לאשתו, מפני שיש לו רפואה.
סריס אדם אינו חולץ ואין חולצים לאשתו, מפני שאין לו רפואה.

[ב] ר' אמי: מדובר שנשא אחיו של הסריס גיורת, ולר' עקיבא פצוע דכא מותר בה,
שקהל גרים אינו נחשב קהל. ואף מותר לו לייבמה.

(ולר' יהושע חולץ לה, שהיבי לאווין בני חליצה, וקהל גרים נקרא קהל).

רבה: נפלה לו כשלא היה סריס והיה ראוי ליבום, ולבסוף נפצע ואינו יכול לייבם.
וכיון שבשעת הנפילה היתה ראויה ליבום לא נפקעה הזיקה, וצריכה חליצה.
וקשה, שאיסור פצוע דכא ידחה הזיקה הגם שהאיסור חל אחר הנפילה.

רב יוסף: רק מחייבי לאווין של קורבה נעשה ממזר ואין קידושין תופסים.
אבל אם אין בהם קורבה, כגון פצוע דכא יש תפיסת קידושין.
(אבל לר' סימאי אף בזה עושה ר' עקיבא ממזרים).

[ג] ר' עקיבא: הואיל ולפני כן היתה לו שעת הכושר (ומטעם זה הכשיר סריס אדם לחלוץ).
ר' אליעזר: אינו נחשב סריס [אף שאין לו רפואה], שאינו אלא כחישות כוחו.